

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **Ing. Š. H.**, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava, za účasti H. F., zastoupené R. J., jako obecnou zmocněnkyní, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29.1.2014 č.j. SMO/388675/13/Správ./Re, ve věci dodatečného povolení stavby,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 29.1.2014 č.j. SMO/388675/13/Správ./Re se **ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3.000,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Statutárního města Ostravy, Úřadu městského obvodu Poruba (dále jen stavební úřad) ze dne 22.7.2013 č.j. POR 34777/2013/jani, jímž byla H. F. (dále jen stavebník) dodatečně povolena stavba plotu mezi pozemky stavebníka a žalobkyně v k.ú. Svinov, obec Ostrava.

Žalobkyně uvedla tyto žalobní body :

- 1) Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, když v něm chybí odkaz na hmotněprávní předpis.
- 2) Odůvodnění rozhodnutí žalovaného je nedostatečné, žalovaný uvádí jen odkazy na názor stavebního úřadu.
- 3) V řízení byly vypracovány znalecké posudky VŠB-FAST se závěrem, že stavba je nepřijatelná. Stavební úřad je zcela odmítl, ačkoli je sám zadal, a argumentoval změnou projektové dokumentace po vypracování posudků. Změna projektové dokumentace se podle žalobkyně však týkala jen 5% plotové výplně, šlo o nepodstatnou změnu, s tím se žalovaný nevypořádal. Žalovaný navíc zpochybnil závěry posudků, uvedl, že některé otázky si měl stavební úřad vypořádat sám a že to také udělal – s tím žalobkyně nesouhlasí. Dále nebylo vyhověno návrhu žalobkyně na doplnění znaleckých posudků, aby bylo zjištěno, jaký vliv měla změna projektové dokumentace.
- 4) Byl nesprávně posouzen podklad – vyjádření krajské hygienické stanice (dále jen KHS). KHS uvedla, že může dojít k narušení pohody bydlení, žalovaný to bagatelizoval a i zde argumentoval změnou projektové dokumentace.
- 5) Vyjádření poskytl také magistrát – útvar hlavního architekta, který uvedl, že stavba sice není v rozporu s územním plánem, ale materiál a provedení nejsou příliš vhodné. Žalobkyně opět nesouhlasí s argumentací žalovaného o změně projektové dokumentace. Také neobstojí názor žalovaného, že útvaru hlavního architekta nebylo známo, že se řízení vede podle zákona č. 50/1976 Sb. (dále jen starý stavební zákon), když odkaz na tento zákon byl uveden v žádosti o vyjádření.
- 6) Rozhodnutí žalovaného je překvapivé, neboť při stejných důkazech jako v minulosti bylo rozhodnuto opačně. Nepodstatné úpravy stavby nemohou mít vliv na zásadní změnu stanoviska správních orgánů.
- 7) Není seznatelné, jakou právní úpravu aplikoval stavební úřad, a žalovaný to bagatelizoval. Žalobkyně poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 15.4.2011 č.j. 2 As 12/2010-105, o tom, že v řízení podle starého stavebního zákona je nutno použít nyní platné prováděcí předpisy, a to nejen v územním řízení, jak tvrdí žalovaný.
- 8) Žalobkyně poukazovala na množství judikatury, stavební úřad se s tím nijak nevypořádal, žalovaný uvedl, že to zákon stavebnímu úřadu neukládá, s tím žalobkyně nesouhlasí a poukazuje na § 68 odst.3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád).
- 9) Stavební úřad hodnotil v řízení jen splnění podmínek §§ 8, 12, 13 vyhlášky č. 137/1998 Sb., nehodnotil § 4 této vyhlášky. Nebyly splněny požadavky podle §§ 8 a 12 této vyhlášky. Žalobkyně uvedla judikáty NSS ze dne 27.2.2007 č.j. 2 As 61/2006-69 a ze dne 2.2.2006 č.j. 2 As 44/2005-116, žalovaný z nich vyvodil zcela opačné – mylné závěry.
- 10) K námitce, že stavební úřad nevypořádal námitky žalobkyně, žalovaný argumentoval zcela nepřiléhavým judikátem NSS ze dne 19.2.2004 č.j. 5 A 137/2000-37.
- 11) Nevzhledné provedení stavby není subjektivním pocitem žalobkyně, potvrdily to znalecké posudky i útvar hlavního architekta. Nepatrná změna projektové

- dokumentace nemůže změnit odstupovou vzdálenost stavby od domu žalobkyně ani nepřijatelné provedení stavby.
- 12) Skutečnost, že v předpisech není uveden minimální odstup oplocení od sousední stavby, neznamená, že tento odstup není nutno posoudit – to žalovaný nesplnil.
 - 13) Žalovaný nesprávně vyhodnotil důkazy – žalobkyní předložené faktury za otop a svícení. Nelze porovnávat 1.pololetí jednoho roku s 2.pololetím jiného roku, mělo být posuzováno celoroční období před stavbou a po ní.
 - 14) Žalovaný uvedl, že dům žalobkyně byl odizolován ještě před stavbou plotu, a dovodil z toho, že zvýšená vlhkost nemůže být důsledkem stavby plotu. S tím žalobkyně nesouhlasí a poukazuje na znalecké posudky.
 - 15) Žalovaný uvedl, že při dodatečném povolení stavby se nezkoumají podmínky nutné pro územní rozhodnutí, s tím žalobkyně nesouhlasí, podle ní ust. § 88 odst.1 písm.b) starého stavebního zákona zahrnuje všechny podmínky vyhlášek o obecných technických požadavcích na stavbu, včetně odstupových vzdáleností a pohody bydlení.
 - 16) Žalovaný převzal bez ověření názor stavebníka, že z chléva žalobkyně se šíří pach do dvora stavebníka, přitom v řízení stavebník uváděl jako veřejný zájem to, že chce zabezpečit své psy.
 - 17) Žalovaný nesprávně vyhodnotil možnost oprav domu žalobkyně. Odstup plotu a domu je 1,2 m, podle žalobkyně je nemožné udržovat řádně stěnu domu. Žalovaný tvrdí, že pro účely oprav domu může být stavba plotu rozebrána, předpisy však hovoří pouze o provádění prací ze sousedních pozemků, nikoli o demontáži staveb.
 - 18) Pohoda bydlení žalobkyně bude výrazně snížena. Cetrís desky nejsou do tohoto místa vhodné, nic na tom nezmění změna projektové dokumentace, neboť se týká jen 5% výplně a nepomůže ani světlý nátěr. Plot je moc vysoký a má malý odstup od domu žalobkyně. Zhorší se osvětlenost kuchyně, znemožní se údržba domu, dojde k vlhnutí stěn, snížení hodnoty majetku, zvýšení nákladů na otop. Stavba evokuje vězeňské prostředí.
 - 19) Žalovaný sám uvedl, že správní spis nebyl veden řádně. Jsou poškozována práva žalobkyně, když neví, zda je spis úplný a jak se má vyjadřovat k podkladům.
 - 20) Nebyla řádně prošetřena námitka podjatosti vůči Ing.J. To, že jako podklad rozhodnutí nebyly použity fotografie z 2.10.2009, nepovažuje žalobkyně za řádné prošetření námítky podjatosti.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s poukazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když žalobní body jsou shodné s odvolacími.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavební úřad zahájil 23.10.2006 řízení o odstranění stavby plotu z cetris desek o výšce 2 metrů, dne 7.11.2007 stavbu dodatečně povolil, rozhodnutí bylo zrušeno žalovaným 11.4.2008. Další dodatečné povolení stavby ze dne 24.9.2008 bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 21.1.2009. Dne 25.5.2011 nařídil stavební úřad odstranění stavby, toto rozhodnutí bylo zrušeno dne 14.9.2011. Dalším rozhodnutím – dne 21.5.2012 – stavební úřad dodatečně povolil stavbu, žalovaný zrušil toto rozhodnutí dne 21.11.2012. A konečně dne 22.7.2013 stavební úřad dodatečně povolil stavbu, žalovaný potvrdil toto rozhodnutí napadeným rozhodnutím ze dne 29.1.2014.

Nejprve krajský soud uvádí, že neshledal důvodnými námitky 1) a 2). Žalovaný rozhodoval jako odvolací orgán, proto odkázal především na příslušná ustanovení procesních předpisů. Jeho rozhodnutí je třeba pojímat jako součást celého správního řízení, v němž stavební úřad v prvním stupni rozhodoval věcně a také uvedl ustanovení hmotněprávních předpisů. Skutečnost, že žalovaný neuvedl v záhlaví či výroku svého rozhodnutí odkaz na hmotněprávní předpisy, proto soud nepovažuje za nepřezkoumatelnost. Soud také nesdílí žalobkynin názor o nedostatečném odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný kromě odkazů na závěry stavebního úřadu uvádí na mnoha místech i vlastní úvahy a hodnocení (srov. např. str. 27, 28 napadeného rozhodnutí). Vzhledem k obecnosti této žalobní námitky má soud za to, že není třeba zabývat se jí podrobněji.

Naproti tomu zcela důvodná je žalobní námitka 3). Stavební úřad ustanovil v listopadu 2010 znalce (VŠB – FAST) k posouzení zastínění domu žalobkyně stavbou plotu, oslunění domu, zodpovězení, zda bude docházet k omezení přístupu vzduchu a případnému vlhnutí stěn domu a k posouzení dalších otázek (obtěžování okolí stavbou, možnosti oprav domu, vhodnost materiálu a barvy na stavbu plotu, zda je přístavek součástí stavby plotu). Posudek z února 2011 dospěl k závěru, že zastínění bylo nevyhovující již před stavbou plotu a stavbou se ještě zhorší. Dům není osluněn, protože zkoumaná zeď je orientována na sever. Bude docházet k vlhnutí zdí, především kvůli použité plné výplni plotu, která zamezuje proudění vzduchu. V 11/2011 byl znalecký posudek doplněn. Jak soud zjistil z obsahu správního spisu, stavba plotu obsahuje 15 plotových polí tvořených Cetris deskami do výše 2 metrů od terénu. Plot probíhá rovnoběžně se stěnou domu žalobkyně, a to ve vzdálenosti cca 1,3 metru od domu. Před vydáním posledního prvostupňového rozhodnutí došlo k úpravě projektové dokumentace ohledně polí č. 4 a 5, kde měly být Cetris desky od výše 1,2 metru nahrazeny ocelovými rámkami s drátěnou výplní (jednalo se o místo před kuchyňským oknem domu žalobkyně). Stavební úřad povolil dodatečně stavbu plotu s touto úpravou, a ke znaleckým posudkům uvedl, že nebyly provedeny jako důkazy, neboť z důvodu úpravy projektové dokumentace po vypracování posudků bude stavba dokončena za jiných podmínek a v jiných parametrech. Závěry znaleckých posudků tedy nelze podle stavebního úřadu považovat za správné, když byly učiněny na základě jiného stavu věci. Stavební úřad dále uvedl, že znalecké posudky použil jako podklad pro vydání rozhodnutí, neboť na základě jejich závěrů považoval za nutné, aby bylo posouzeno, zda změny projektové dokumentace jsou či nejsou způsobitelné odůvodnit dodatečné povolení stavby. Pokud jde o proudění vzduchu, tvrdí stavební úřad (str.43 jeho rozhodnutí),

že v důsledku výstavby plotu nedošlo k omezení přístupu vzduchu kolem domu žalobkyně, tento názor učinil stavební úřad, jak uvádí, na základě logiky věci a přirozených fyzikálních zákonů. Pokud jde o stínění, tvrdí stavební úřad (str.42 jeho rozhodnutí), že k odstranění případného negativního účinku stavby oplocení dojde nahrazením Cetris desek drátěnou výplní u 4. a 5. plotového pole. Žalovaný k tomu zopakoval, že posudky nebylo možno použít, když byly vypracovány na základě jiného skutkového stavu (str.31 jeho rozhodnutí), což však žalovanému nijak nebránilo v tom, aby z nich citoval a argumentoval jimi (str.41 jeho rozhodnutí). K návrhu žalobkyně na doplnění znaleckých posudků poukázal žalovaný (str.57-58 jeho rozhodnutí) na otázky, které si měl stavební úřad zodpovědět sám, a uzavřel, že stav věci byl stavebním úřadem zjištěn ve smyslu zásady materiální pravdy.

V souladu s § 56 správního řádu je předpokladem pro ustanovení znalce ve správním řízení skutečnost, že rozhodnutí závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a zároveň odborné posouzení nelze opatřit od jiného správního orgánu. Jak vyplývá z judikatury (srov. např. rozhodnutí NSS ze dne 12.5.2010 č.j. 1 Afs 71/2009-113), *znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu.* V daném případě lze souhlasit s tím, že je zapotřebí odborných znalostí k řešení otázek zastínění, oslunění a vlhnutí domu žalobkyně vlivem stavby plotu, a zároveň jsou to otázky, které neposuzuje jiný správní orgán, který by mohl poskytnout stanovisko. Krajský soud však považuje za procesně vadný a zcela nepřijatelný postup stavebního úřadu, potažmo žalovaného, poté, kdy se změnily skutkové okolnosti věci úpravou projektové dokumentace. Správní orgány, namísto aby zadaly doplnění znaleckého posudku s ohledem na změnu projektu stavby, na jedné straně označily znalecký posudek za nepoužitelný, na druhé straně jím argumentují v rozhodnutích. Zároveň samy provedly úvahu, nakolik změna projektové dokumentace ovlivnila stínění, oslunění a vlhnutí domu žalobkyně, což by snad naznačovalo, že správní orgány samy mají dostatek odborných znalostí a tudíž nebylo třeba ustanovovat znalce. Postup správních orgánů byl zmatečný. Soud stejně jako žalobkyně navíc připomíná, že změna projektové dokumentace spočívala ve velmi dílčí úpravě dvou z 15 plotových polí, přičemž umístění a celkové provedení stavby (materiál, výška) se nezměnilo, takže nepřichází v úvahu „smést“ znalecký posudek obecným konstatováním, že došlo ke skutkové změně. Již z tohoto důvodu bylo nutno napadené rozhodnutí žalovaného zrušit.

V podstatě totéž lze říci i o postupu správních orgánů v případě vyjádření útvaru hlavního architekta (žalobní námitka 5), ačkoli se nejedná o odborný

(znalecký) posudek, nýbrž o vyjádření. I zde měl být podklad doplněn o vyjádření s ohledem na změnu projektové dokumentace.

Další žalobní námitkou, kterou soud shledal důvodnou, je námitka 7), týkající se použití prováděcích předpisů. Jak vyplývá z obsahu správních spisů, řízení bylo zahájeno v říjnu 2006 a stavební úřad postupoval podle starého stavebního zákona, což je v souladu s § 190 odst.3 zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen nový stavební zákon). Stavební úřad postupoval také podle starých prováděcích předpisů (např. str.37 odůvodnění jeho rozhodnutí – odkaz na vyhlášku č. 137/1998 Sb.), žalovaný pak k odvolací námitce uvedl, že v judikátu zmiňovaném žalobkyní šlo o rozhodnutí o umístění stavby, proto k němu v tomto řízení není možno přihlížet. K tomu soud uvádí, že citované rozhodnutí NSS ze dne 15.4.2011 č.j. 2 As 12/2010-105 se skutečně týkalo umístění stavby, nicméně jeho závěry mají podle názoru krajského soudu obecnou platnost pro veškerá neskončená řízení podle starého stavebního zákona. NSS v citovaném rozhodnutí dospěl po rozboru přechodných ustanovení k závěru, že *dosud neskončená řízení se vedou podle původního stavebního zákona (pochoitelně též dle obecného předpisu upravujícího správní řízení – správního řádu), nikoliv však dle sekundární právní úpravy, která takový zákon pouze provádí, ve smyslu stanovení technických parametrů, které mají být při rozhodování zohledněny. Nedochozí tedy ke kolizi takového postupu s požadavkem nové zákonné úpravy na dokončení řízení* (zdůrazněno krajským soudem) *dle dosavadních předpisů*. Krajský soud tedy uzavírá k žalobní námitce 7), že nesdílí právní názor žalovaného. Správní orgány měly v tomto řízení dbát na splnění obecně technických požadavků podle „nových“ prováděcích předpisů.

Krajský soud také souhlasí s žalobkyní v žalobní námitce 15). Jak již uvedl např. Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 11.9.2006 č.j. 52 Ca 26/2006-50, *stavební úřad je povinen se v řízení o odstranění stavby (§ 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona) vždy zabývat hodnocením odstupových vzdáleností jiné stavby než rodinného domu od společných hranic pozemků a od sousedního rodinného domu jako obecným technickým požadavkem na výstavbu z hlediska zachování pohody bydlení*. Krajský soud nevidí důvod pro to, aby případná legalizace „černé stavby“ probíhala za jiných, pro stavebníka ulehčených podmínek, než pokud by šlo o stavbu běžnou. S tím souvisí i odpověď na žalobní námitku 12), i zde soud nesdílí právní názor žalovaného. V dalším řízení bude zapotřebí, aby správní orgány zahrnuly do posouzení věci i otázku odstupové vzdálenosti stavby plotu od domu žalobkyně.

Pokud jde o žalobní námitku 13) – nesprávné vyhodnocení důkazů – faktur za otop a svícení – pak lze s žalobkyní souhlasit částečně. Na str.34 napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil k fakturám za plyn (stále klesající tendence od roku 2006 do 2012) a jeho závěry jsou logické. Na str. 51 pak žalovaný citoval údaje ohledně spotřeby elektřiny, a k tomu soud uvádí, že skutečně nelze porovnávat spotřebu v jednom roce za 1.pololetí se spotřebou v jiném roce za 2.pololetí.

Do výčtu chyb správních orgánů je pak nutno přiřadit ještě nesprávné vedení spisu (žalobní námitka 19), což potvrdil i žalovaný (str.56), a též argumentaci

žalovaného zcela nepřiléhavým judikátem NSS ze dne 19.2.2004 č.j. 5 A 137/2000-37 (žalobní námitka 10), když žalobkyně v tomto řízení má odlišné postavení účastníka než žalobce v citovaném judikátu, který byl v tamním řízení jen nositelem procesních práv, nikoli práv hmotných.

Naproti tomu soud vyhodnotil jako nedůvodnou námitku 4) týkající se posouzení podkladu od KHS. Ta ve vyjádření z 15.10.2010 uvedla, že není dotčeným orgánem, a že podle námitek žalobkyně by mohlo hrozit zdravotní riziko spojené se zastíněním, nedostatečným osluněním a zvýšenou vlhkostí, pokud by tím byly dotčeny všechny nebo větší část obytných prostor, odborné posouzení v tomto směru může provést autorizovaný projektant nebo znalec. KHS v závěru uvedla, že s ohledem na výšku a vzdálenost plotu by mohlo dojít k narušení pohody bydlení. Krajský soud připomíná, že KHS není správním orgánem určeným k posuzování odstupových vzdáleností a technického provedení stavby, teoreticky by mohla podat stanovisko k otázce hluku a vibrací (srov. § 77 zákona č.258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Jak KHS sama uvedla, nebyla v daném případě dotčeným orgánem. Pokud tedy žalovaný bagatelizoval názor KHS, je to pro věc samu nerozhodné.

Pokud žalobkyně v námitce 8) uváděla, že se stavební úřad nevypořádal s jí citovanou judikaturou a žalovaný s tímto postupem souhlasil, pak z žaloby není zřejmé, jak konkrétně tato skutečnost nepříznivě zasáhla do práv žalobkyně. Soud tuto námitku shledal příliš obecnou na to, aby se jí více zabýval.

K žalobní námitce 16) soud podotýká, že žalobkyně v průběhu správního řízení nezpochybnila skutečnost, že chová ve chlévě domu velká hospodářská zvířata. Pak je i bez dalšího zkoumání na místě závěr, že s chovem ve stísněných – městských - podmínkách s malými odstupy mezi domy je nedílně spjata šíření pachu. Soud připomíná, že jde o dílčí otázku, správní orgány budou muset posuzovat znovu celý komplex podmínek a vážit nejlepší možné řešení, aniž by se omezovaly jen na otázku šíření pachu hospodářských zvířat či na pobíhání psů.

Pokud jde o prošetření námítky podjatosti vůči Ing. Janíkovi (žalobní námitka 20), soud zjistil z obsahu správních spisů, že žalobkyně podala námitku 11.10.2009 poté, kdy nebyla spokojena s vysvětlením úředníka Ing. J. ohledně pořízení fotografií z místa stavby. Námitka byla zamítnuta 29.10.2009, k odvolání žalobkyně bylo rozhodnutí zrušeno, dne 24.2.2010 byla námitka opět zamítnuta, odvolání žalobkyně pak bylo zamítnuto 7.6.2010, přičemž rozhodnutí obsahuje 12 stran, na nichž se správní orgán konkrétně vypořádává s námitkami žalobkyně. Obsahově šlo o nesprávný postup Ing. J., který tzv. na vlastní pěst, mimo jednání, mimo místní šetření, pořídil dne 2.10.2009 fotografie stavby plotu, a to ze dvora stavebníka. Žalovaný vytkl Ing. J. toto chování, avšak dospěl k závěru, že nelze dovodit, že by Ing. J. takto postupoval v zájmu jedné ze stran sporu. Fotografie nebyly v řízení použity jako podklad pro rozhodování. Krajský soud má za to, že v daném případě byla námitka podjatosti řádně prošetřena a bylo o ní rozhodnuto, v konečné fázi rozhodnutím ze dne 7.6.2010. Soud nesdílí názor žalobkyně, že by námitka

podjatosti byla vyřízena (pouze) tím, že při rozhodování nebyly použity fotografie pořízené úředníkem dne 2.10.2009.

S ohledem na to, že správní orgány budou v dalším řízení znovu posuzovat veškeré podmínky pro odstranění/dodatečné povolení stavby, nemohl se soud prozatím zabývat posuzováním zbylých žalobních námitek, mířících do věci samé, tj. námitek č.6), 9), 11), 14), 17) a 18).

Soud v souladu s § 76 odst.1 písm.c) s.ř.s. zrušil bez jednání napadené rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst.4 s.ř.s. Právním názorem, který soud vyslovil, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně byla s žalobou úspěšná, soud proto v souladu s § 60 odst.1 s.ř.s. zavázal žalovaného zaplatit jí náhradu nákladů řízení, které tvoří zaplacený soudní poplatek.

O náhradě nákladů osoby zúčastněné bylo rozhodnuto v souladu s 60 odst.5 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 16. února 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu